

CLARINET

Surt cada quinze dies
explicant xafarderies.

LMXEL.

ELEGANTS GIRONINES

15 CTS.

Clarinetades

A LA FONT D'EN PERICOT

RECORDARÀS, si tens memòria, volgut clarinetista, que en el mes de març d'aquest any, tu i jo, des d'aquestes planes anàrem a les Creus a fer el Via Crucis.

Avui, si vols venir anirem a la font d'En Pericot, però sortirem de Girona quelcom més tardot, car, allò d'anar-hi a les tres de la tarda, no és cosa del temps que atravessem. I també, si és que no't ve malament, en lloc d'anar-hi en diumenge, hi anirem en dia feiner, doncs, poguent-ho fer aixís, seria una tonteria perdre una tarda de diumenge quan tan bé's passen a la Devesa fent l'ullet a les nines que van a fer-hi conquestes... d'estiu.

Suposant que estàs conforme amb lo dit, quan el sol va a la posta, ens trobem passant el portal de Sant Cristòfol en el precís moment que baixen del campanar de nostra Seu uns tres quarts de vuit rodons (hora d'En Ventosa).

Seguidament, passat aqueu portal, trobem uns munts de runes que'ns recorden les lluites del 1808. Un cop som en un camí ple de llum, dirigim la vista a l'esquerra i s'ens presenta el Castell de Montjuic. Mirant sota nostres peus, vegem que'l turó des d'on contemplem tanta beutat, és fet una escala accidentada que serviria en els temps mitològics, a algun gegant o déu... i sota de tot, hi ha el Galligans (*el fiero*) que s'escorre murmurant cançons que des dels nostres cims no's ouen pas. Després, s'hi veu una carretera estreta i per ella hi passen carros que duen feixines, el carreter sol anar a peu, i un gos camina sota el fusell del carro.

En fi, jo ho diria tot menys lo que m'he proposat. I no és d'estranyar. Anant cap a la font d'En Pericot, es veuen uns quadres sublimes que distreuen i encanten al vianant... i per consegüent el que vol parlar de la font nomenada, no pot separar del magí aquelles hermoses *vi-tes*; aquell cel rogent que cobreix el temple de Sant Pere i aquelles cases apilades sense ordre; aquell riu, el Ter, daurat per la llum de la posta; aquell...

Seguim cap a la font per un camí pedregós, que les cantades dels ocells i els perfums de bosc fan deliciosíssim.

Arribem a una casa que de sobre es veu és un Convent i baixem per un corriolet; trobem un

safaretx i bastanta gent asseguda que menja alguna caixalada.

Saludem i ens contesten amablement. Hem arribat a la font.

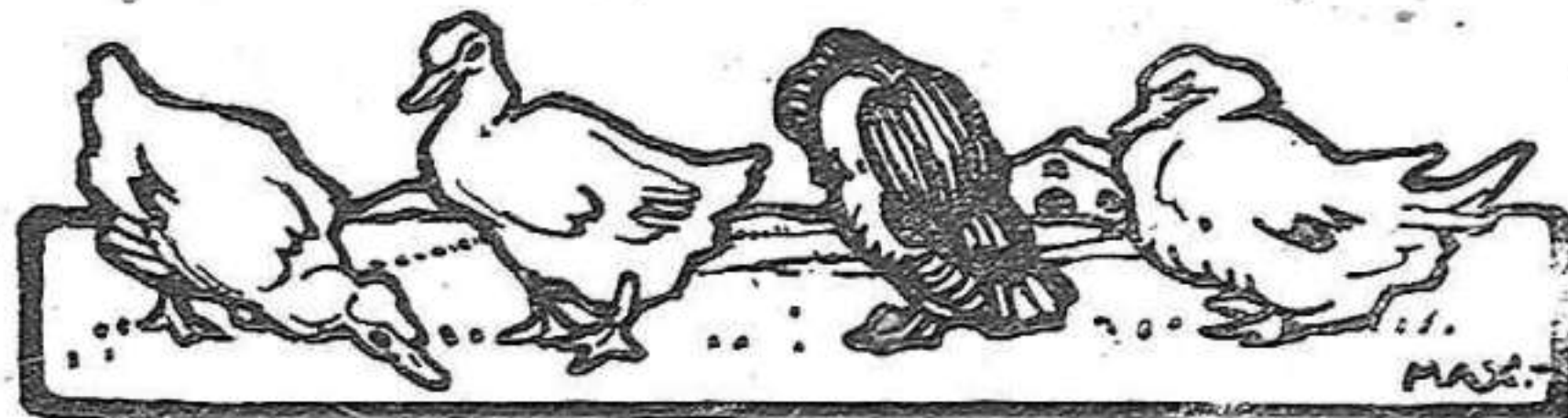
En aquest hora, la font d'En Pericot és bastant concorreguda. Allí hi ha algun soldat amb la minyona; un parell d'*Hermanos* del pitet blanc; capellans; majrdones i minyones vénen en filera inacabable a omplir cantis de terrissa, d'aigua fresca; i de tan en tan alguna família de Girona que passa per aristòcrata (i a Girona no n'hi ha d'aristocràcia) que vénen a fer salut.

Si tenim la sort de trobar alguna noia macota, per galar hi o alguna família d'aquestes que acabo de citar, per riure quan se queixen que el *zapato les aprieta que es una atrocidad*, ja ens divertirem, però si no hi ha res a pelar lo mellor és que comprem una paperina de pissos a una dona que sol haver hi, i després de beure aigua, ens en tornem, doncs, la font no te res de particular, és deixada de la mà de Déu i de l'Ajuntament de Sant Daniel, mancant-hi per lo tant els alicients necessaris per fer l'estada agradable.

Nosaltres amic, llegidor, hem tingut sort. Hi hem trobat noies, i *gente bien*.

Ha arribat l'hora de marxar. Els tòtils han agafat la flauta i les estrelles comencen a fer l'ullet...

GERIÓ

Un gresol de platí que es fa fonedís o la influència de la "Mano Roja" en nostre Ajuntament

IV

Recapitulant

VUI, lector, devem fer recapitulació. Hem parlat de coses agenes a l'*alat* gresol i es fa necessari provem de recapitular per a justificar nostre comès i alhora treure l'entrellat de la curiosa fonedissa d'un gresolet de platí del flamant i ja tan bescantat Laboratori Municipal.

En els antecedents de la primera part de la narració ens fèiem ressò de com va començar a esbombar-se la substracció o fonedissa del petit i valiosos aparell químic. Després seguí la part en que el narrador provà d'indicar el lloc del succeís. I últimament en que fugint, a primer cop d'ull, del terren en que ens havíem proposat circumscriure-nos, parlàvem de l'anada a Figueres d'una representació de nostre Ajuntament.

Els antecedents de la primera part, ben o mal dits, creiem que no necessiten cap justificació; els trobem tan necessaris com els pròlegs en els drames de *sang i fetge*, sense els quals no seria pas possible el seu desenrotll i àdhuc potser ni la seva existència: d'ells dimana el *suc* nodridor de set o vuit actes dividits en deu o dotze quadres.

En quant al rastre de la segona part, si que hem de dir, i aixís ho degué veure el llegidor, que va resultar infructuós per l'objecte nostre; però en canvi pot compensar-ho la petita descripció dels indrets que se suposa deu haver-hi enclavat el Laboratori, i de qual narració renunciem veure'n els efectes per endavant.

I en quant a la del nombre passat, ja hem dit que a primer cop d'ull sembla com si ens havéssim propassat del nostre comès; i diem a primer cop d'ull, perquè, enc que aparentment sembla lo contrari, el narrador el troba íntimament lligat amb la fonedissa o desaparició del gresol; tant, que potser (i això t'ho diem a cau d'orella, llegidor discret) en aquí s'hi podrien revelar els noms de l'autor i complicants en l'evaporació del mil voltes esmentat gresol.

I si en dubtes, llegidor, escolta.

La Caixa Municipal està més desolada que la de l'*Editorial*. Per a mitigar-li la desolació ja saps que acordaren *desolar* la Devesa. Qui et diu ara que també acordessin, els d'aquella santa Casa, *polir-se* d'amagatotis el gresol de platí, ja que aquest metall ha pujat molt el seu valor des de la guerra? Et sembla que no hi ha ningú capaç de fer-ho en aquella Casa? Estàs equivocad. N'hi ha de capaços per això i molt més.

I sobre aquesta possibilitat l'Ajuntament prengué un acord molt sospitos i pel qual contestà al Jutgat que «renunciava pendre part a la causa instruïda per la substracció del gresol, però sense que això volgués dir que renunciés a la indemnització a que pugués haver-hi lloc».

Més clar, ni l'aigua.

Insistiu encara en què té que veure el gresol amb l'anada a Figueres? Us sembla que enc que

se l'havessin *polit*, això no vol dir resamb aquell viatget?

Refrescant una miqueta la memòria, recordarem que nostre Excelentíssim acordà la tallada d'arbres de la Devesa per a subvenir als gastos de les obres del Quarter d'Artilleria. Si forcem una miqueta també la imaginació poc costarà arribar en la creença de que per a pagar els gastos de la fonda a Figueres, havessin pensat *enajenarse* el gresol de platí. Oh, cal esperar-ho tot de l'enginy dels regidors gironins!

I, no cal dubtar ho, que també la necessitat obliga devegades: i per això el bon Déu degué suplir l'abundància de la Caixa Municipal amb l'enginy dels consellers!

Ara sols resta justificar allò de la influència de la «Mano Roja».

I per això fer, cal que recordem que temps enrera armà rebombori a Girona les facècies d'un escamot de bailets aplegats amb la denominació aquèlla; i que una vegada descoberts els feien anar tots els dies a la Casa Gran un parell d'hores, no sabem si com a càstic o per a donar-hi alguna conferència de l'especialitat. I segons hem llegit més d'una vegada, diu que el *medi* i les males companyies són fatals i que les costums lletges s'encomanen com la peste...

I qui és capaç de negar que l'aparició dels petits lladregots per aquella Casa no contaminà a algú d'allí...?

K. XISTE

EXPOSICIÓ D'ARTISTES GIRONINS

En l'hostatje de la «Schola Orphedónica» hem visitat uns treballs deguts a uns quants artistes de la nostra ciutat.

Hi hem vist obres d'En Fidel Aguilar (escultor), Rafel Masó (arquitecte), Joaquim Coll (dibuixant), Joan Corominas, Joan Surós i Joan Solà (pintors), Adolf Fargnoli (decorador) i Pere Vallmajó (repudador).

Creiem inútil fer una crítica detallada de tan hermosos treballs, doncs altres més competents que nosaltres ja s'han cuidat de fer-la en varis periòdics de la ciutat i de la comarca. Rebin els artistes germans la nostra felicitació.

✻ En honor als artistes, diumenge passat, l'eximí literat Joaquim Ruiria llegí, en el mateix local de l'exposició, uns troços d'una novel la que està a punt d'imprimir-se. Ens delectà moltíssim.

✻ Dimecres passat, per a tançar l'exposició, l'Schola donà un concert amb la cooperació del jove pianista Josep Cantó, qui obtingué un èxit sorollós.

Dilapidem, que qui paga... paga, o qui gemega ja ha rebut

S diu que les subsistències s'apugen.

S'assegura que abans tenien més valor 4 pessetes que ara un duro (amb la clau i tot).

Murmura's que'ls empleats no poden viure amb els antics sous i que l'Estat i les Corporacions públiques han d'atendre aquesta qüestió, malgrat casti, ui notablement els seus pressupostos.

Conseqüències naturals d'això:

Que molts deuen— ja ho crec que *deuen*— restringir el consum i recorre endemés a les mercaderies de segona.

Que qui te vint duros pot dir-se: me governen 80 miserables pessetes.

Que l'Estat i les públiques Corporacions han de frenar els gastos per a poder atendre als augments no ja del personal, sinó de tota mena de materials; o sigui: un Ajuntament es veurà obligat a ajornar la construcció d'un adoquinat de molt temps projectat per a fer efectiu l'augment d'aquell ral o dos diaris als seus paletes i manobres eventuais, posem per cas; perquè l'adoquinat tindrà espera i el ventrell dels manobres i paletes, no.

Coneixem un Ajuntament que, en canvi, i en absolut, no és del mateix modo d'opinar. Ja poden apujar-se les subsistències i anar els duros a 6 pessetes; ja pot fer-se estelles el pressupost i suprimir-se qualque adoquinat, i les cloaques i tot en projecte: sense alterar se per tant poca cosa, ell, l'immortal, quan se presenta l'ocasió d'una *barrilada*, d'una *xefla*, hi acut puntualísim, i hi porta convidats i tot, que no ve pas de cent duros. Els veïns, els pacients veïns, ja pagaran. Farem embargs i cobrarem uns *deutes* que ja els donavem per perduts i que per això mateix ens vindran de *troves*. Taliarem arbres, que tampoc ningú hi dirà res. Ens pulirem les làmines i la camisa... dels gegants, en prova de sacrifici i en holocauste a la ciutat, si convé.

¡Algú pla pagarà...! que lo que és a nosaltres el viatge ningú ens el *quita*, i el xampany ja'l tenim dins, que encara en sentim les passigolles el nas i a la gola.

¿Que admetèrem convidats? Convidats foren i com a bons cristians que som no desitjem sinó que'ls hi faci bon profit com a nosaltres mateixos. Amen.

I si algú en protesta ja farem per manera de que siguin aquells excluïts i rebaixada la factura enc que no ho coneguim més que de quatre o cinc durets, que ja és rebaixar *al preu que estan les coses*.

¡Que carau!... quedarem bé i ningú podrà dir-ne res...

Sessions després vé'l compte, apretat, ben apretadet, amb aquella traça que—cosa rara—hauen en fer això tots, tots absolutament, els que tenen comptes que presentar al Municipi.

I el compte diu textualment:

Cuenta Hotel de ***:

Mayo, 2		
8 cubiertos.	46'	Ptas.
Castell del Remey.	9'	»
8 cafés	2'80	»
2 botellas Moet.	30'	»
4 copitas licor	2'	»
8 cenas	48'	»
1 cena	3'50	»
2 Moets.	30'	»
3 Castell del Remey	9'	»
Habitación para 8.	32'	»
1 Vilajuiga.	1'	»
8 cafés	2'80	»
4 copitas	2'	»
1 telegrama.	0'75	»
Mayo, 3		
10 cubiertos.	60'	»
2 Moets.	30'	»
8 cafés	2'80	»
Pesetas.		311'75

I ve'l resum, l'obligat resum amb la seva *colletilla* dels gastos menors i tot:

Cuenta Hotel ***, segun factura.	311'65	Pis.
» Sr. *** (una caja jabón y un frasco violeta).	4'50	»
Billetes ida y vuelta	100'80	»
Acarreos equipage	8'	»
Coches	15'	»
Tabacos	50'	»
Propinas	15'	»
Gastos menores	12'05	»
Total ptas		517'00

* * *

Fins ara no t'havem dit, pacient llegidor i segur pagano, com nosaltres mateixos, que aquest és el compte del viatge que una comissió de l'Ajuntament d'En Bassols, composta en total de vuit individus—*atiza!*, que diria un Xanxes qual-sevol—feu a la ciutat de Figueres el mes passat per assistir a l'inauguració del monument a En Monturiol.

Una *comisión* de vuit que al segon àpet eren nou i a l'endemà deu, sense que, cosa rara, de... *municipal* se n'hi hagués afegit cap.

Al fer beguda i fumar si que tingueren seny els regidors i els que no ho eren; i no sembla sinó que l'espectre de la *Caixa*, buida i despintada, s'els hagués sobtadament aparegut, fent-los-hi, a crits, aquesta recomenació:

—De xampany no en buideu més que sis esquivides botelles i encara que sigui Moet de 15 indignes pessetes—total 18 duros!—; no us em-passeu més que *cuatro copitas*—*olé, lo castizo!*— cada dia; estalvieu l'aigua mineral, que va molt cara; i fumar, fumeu's no més que 50 pessetes! Per l'amor de Déu!

I a la veu de la *Caixa*... a la veu de la *Caixa* si que la varen obeir com uns homes...

ULTUS.

De la Canícula

SAÑORT don Ca nuto Xaringa: Ha presiado hamigo: Tomo la pluma para desirte que e hanado a prender bañosen un puerto de mart, y ca ma di bierto mui, biendo pasar los vapores de bela, quen pasan mui, y hiendo a prender vañios, cosaque al pransi piono me justava mui puarque a-llava la hajua mucho mojada, paró haora ya ma e acostumbrado.

Tam viensabrás ca en hesta pueblasió, sa can motivos a todo el mundo, y asta ha mi, y ca ma disen el ombre de los taparravos, puarque al otro dia, todo nadando ma prendieron la roba y teni que anar a casa mia cuan los taparravos.

Hes perro que cuando ma cuantesterás, ma di rras si ya se a hacavado de fundirsa la cuvan-tud ma urina hi endo ha aser companyia al re-

caté, y si el Hajuntamiento ya a pagado todos los daberres, haora ca pueda ganar mui cuan el ra- quimiento da hartillaria.

Sin mas ta pido pa ra hacavar ca ma dispen- sas si ta e ofandido hascri viendota en castella- no, si lo e echo asido porque disen los sañores da esta poblasió ca ase mas fino: tam vien ta pido ca si no ra sibes esta carta ma lo henvies a de- sirt ha buelta de coreio.

Tu amigo ca ta quiere mui,

MANEL DE LES CASILLES

FA quinze dies que's celebraren els grans festejos de la benedicció i entrega de la bandera que el Somatent regalà al *Cuarto batallón de Artillería de Posición* destinat an aquesta capital (ens sembla que ho hem dit tot).

Les festes, o millor dit, els festejos, resultaren en conjunt esplèndids.

Nosaltres forem invitats i hem de dir el nostre cri- teri amb franquesa.

Doncs com hem dit, fou un èxit que enorgu- llí als seus organitzadors, però en el fons, resultà una festa que no desitgem pas que torni.

Nosaltres volem veure en la intenció dels orga- nitzadors bona fe, però el nostre poble no està fet a viure la vida madrilenya i menys els aires d'una *Bombilla de Madrid*. No vegérem res de nou. L'acte reli- giós fou una *Jura de la Bandera* solemnia, amb discursos d'uns homes que alguns d'ells no diuen pas a fa- vor de l'amor a Girona...

Es allò, senyors, som del CLAR I NET i sofrim la malaltia de dir veritats.

□

PLOMA, sigues pròpica! canta tal com mereix la gentilesa de la Carme; d'aquella hermosa don- zella que m'admira, mentres se desgranen silen- cioses les hores de la nit, amb la Lluna dibuixada en el clar espill d'aquell riu que prop sa casa mormolla misterioses cançons!

Ditxosos vosaltres, alegres rossinyols, que posats prop el seu senyorial hostatge li canteu admirable- ment!

Perquè adorable Carme tens tan boniques flors en la teva eixida? No t'has adonat mai que al sortir hi tu, elles marcides i esmortuïdes baixen la testa, ver- gonyint-se de que siguis tu més hermosa que elles?

Per tu serien nostres versos si tinguéssim la ploma d'aquell immortal poeta que cantà els desgraciats amors d'aquell príncep que fugint de la destrucció de Troia feu morir d'amor a la formosa regina de Cartago.

Mes, perquè cantar la teva gentilesa si no té de ser per nosaltres, doncs la Carme ja té entregat el cor an aquell jove de la carretera de Barcelona, i que molt sovint se passeja pel carrer del Carme i passa per un pont nou i mira molt a la esquerra i ss diu *Vadó...*

Res, *suerte que tiene uno.*

¡Ditxosos els cors que serveixen de blanc a les daurades segetes del cec i capriciós *Cupido!*

□

LA gentil Montserrat i sa germaneta, no menys formosa que ella, viuen entre nosaltres des de fa set mesos i sa presència honra nostres passeigs i amb ses encisadores gràcies donaren relleu, més d'una vegada, als balls del «Nuevo Club» (E. P. D.)... però na Montserrat enyora el Passeig dels Guixols i la mar blava.

Quan la seva amiga, la formosa Pepita, vencé l'aprensió de venir a Girona, ella en tingué una alegria gran per l'amistat que hi tenia, i perquè ella li portaria records de sa terra, olors d'aquell mar tant volgut, i aquell deix de la parla que té la gent de la costa brava.

I una nova flor lluí en nostra Rambla; nosaltres les hem admirat quan la Pepita s'enfadava, si *deien mal* de Sant Feliu, i quan la Montserrat deia la bonaventura a un amic nostre, endevinant-li el seu passat.

Escolti Montserrat; lo que vostè devia fer es endevinar-li el pervindre a nostre bon amic, i vostè Pepita, no s'enfadi, perquè precisament els nostres amics, que tant malament l'hi parlaren de sa pàtria *petita*, són uns fervents adoradors del seu mar, del seu passeig i de... ses *nões*.

□

VINGUDA del *virginal* poble de Verges, tenim entre nosaltres la gentil donzella quin nom dolcís-sim és Maria i deu rondar pels setze abrils.

Viu en una de les cases de la carretera de Santa Eugènia, en companyia de la seva amable cosina Engracieta.

La bella Maria, de cabell daurat com el sol ixent i de cara blanca com la neu i fina com l'esmalt, sent una amor ingènua, que s'endevina malgrat la seva joventut.

Celebrem l'estada de la bella Maria entre nosaltres i desitgem li provi bé i repeteixi sovint les visites a Girona.

□

DIES passats tinguérem l'honor i el gust de saludar a la gentil Catarineta de Cornellà, de la qual ja n'hem parlat alguna altra vegada des de aquestes planes

La trobarem amable i carinyosa com sempre, i més graciosa encara que abans.

No diem res més, sinó que ja estem enterats de que el seu festeig amb en Jaumet va endavant.

L'enhora bona.

□

PER una conversa oïda en la nostra xamosa Devesa hem pogut endevinar que a *última hora* ha sigut demanada la mà d'una encisera i gentilíssima *Con-*

suelo filla de *Lagopequeño* (tradueixi's al català) per l'excelent Mestre En Ll. B. Si no menteixen les noves que tenim d'aquest *affaire*, pròximament celebraran la boda.

Rebin els dos jovincels la nostra més coral enhorabona.

□

NO fa molt ens sorprengué la presència d'una bella nina en les nostres Rambles.

Nosaltres ens atrevirem anar-la a galantejar, però ella, crudel, no en sentia grat de la nostra gosadia.

Hem provat d'averiguar on posava, però ha sigut inútil.

Sols sabem que's diu *Rosifa* i que és d'Olot.

Oh, gentil nina de la bella ciutat montanyenca, que la felicitat sigui la teva companya fidel. Nosaltres, encara que no poguem agrair-te molts favors, desitgem veure't altra vegada i que la teva estada a Girona, aixís com aquesta ha durat sis dies, voldriem que durés sis anys...

□

EN Ramon López, el nostre volgutíssim artista, ha obtingut un èxit sorollós en els exàmens que ha celebrat a Barcelona. De sis assignatures de músics que s'ha examinat en el Conservatori del Liceu, de Barcelona, s'ha emportat sis sòbresalients.

Molt ens plau notificar tan plaent nova i desitgem an el jove músic, tingui la constància que fins ara ha tingut, doncs encara que moltes vegades sembla que ningú fa cas del treball, arriba un dia que forçosament es triomfa.

Per ara enhorabona.

□

ASils, tenen una joia que val totes les pessetes. Es la Marina, aquella nina tota bruna de la seva cara i tota blanca de les seves dents que l'hem vist asseguda en un dels bancs que hi ha prop l'estació de dita població.

Esperem arribi el dia de la Festa Major de Sils per a dansar amb ella, que suposo no'ns donarà carabaça, encara que tingui novio.

□

DIVENDRES passat va entrar als setze anys la gentil Engràcia de la Carretera de Santa Eugènia.

Per aital motiu a casa seva i hagué festa grossa.

De bon matí es va organitzar una fontada que resultà molt lluïda i alegre i a l'ensem familiar.

L'Engracieta rebé moltes felicitacions a les quals unim la nostra molt sincera, i li fem avinent que no estem conformes amb lo que diu de que ja creu ésser vella perquè té setze anys; nosaltres la trobem cada dia més *bella*, no pas *vella*.

□

COMENCEN a desfilat les nostres simpàtiques elegants.

Mundos i maletes, plens de vestits i sombreros que fins ara han lluit per nostres Rambles, ara van cap a Calella, Llafranch, Blanes, Arenys, Lloret, etc., etc.

Qué hi farem! Es aliò, que els hi provi!

□

HA acabat brillantment la carrera d'Enginyer de Monts el nostre volgutíssim amic Frederic Roquet.

La nostra enhorabona rebi el jove enginyer.

□

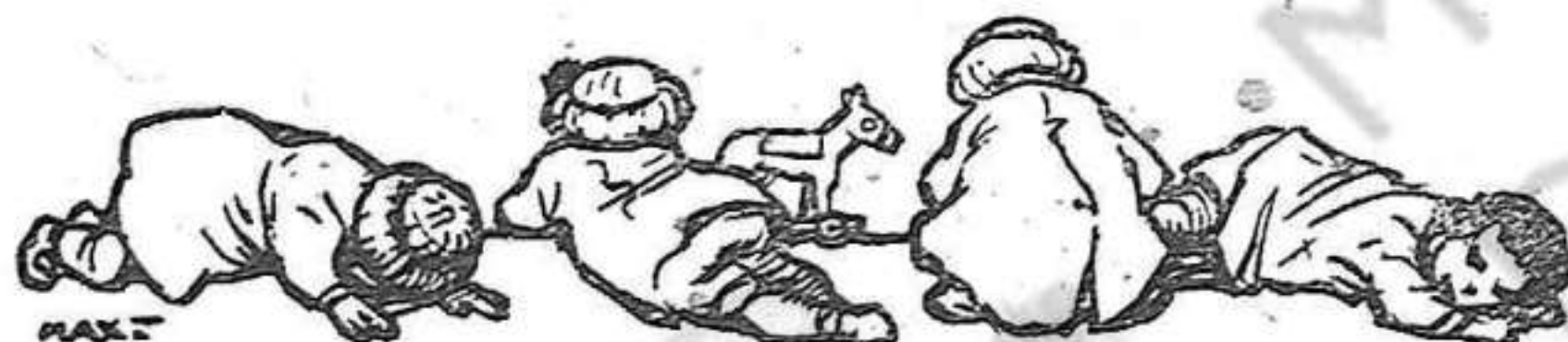
A la Font del Rei cada dia a la vetlla, s'hi reuneix tot lo bo i millor de qui sap buscar les delícies de la ciutat. I dilluns a la Font del Rei hi havia nimfes i nàiades i sirenes d'aigua dolça.

I tot eren rialles i crits i cantades i somriures. I elles la Modesta, elegant com sempre i la Teresita, arrogant i majestuosa, i la Concepció pulcre i delicada i la Francisca plena de delíciositats, i la Pilar i la Carme totes esbeltes feien d'aquell lloc un Paradís i ens donaven la sensació d'una nit encantada.

Per dalt, al lluny unes llumetes, que devien ser estrelles, saltironejaven i la lluna segurament tenia enveja de no fer sortida per veure aquelles cares boniques, aquells cossos blincadissos i aquelles mirades dolces que encisaven.

Però nosaltres, mortals, que'ns hi assedegàrem, ja li explicarem a la lluna tot això i molt més, tot esperant un altre jorn que la sort ens acompanyi a tots: a la lluna i a nosaltres.

A la Font del Rei, durant l'estiu hi donen aigua i merengues i berretets i amabilitat en abundor; per fer alguna cosa les germanes Gracieta i Rosita, són formoses i gentils i simpàtiques.

Tatarit-Tataret

La revista jurídica diu: «Se celebraron las oposiciones a oficial de Contaduría de esta Diputación provincial.

El programa versaba sobre Derecho Presentóse opositor un Letrado de reconocido talento. Ganó o se dió la plaza a un impresor.

Nos abstenemos de hacer comentarios».

¡Quina manera de posar en ridícol a un de la classe!

Se coneix que'l tal no ha estudiat en la revista jurídica... o si no. I de tal manera ridiculitza a la classe que al lector se li acut lo següent, desseguida:

Que quan a la Diputació hi ha hagut oposicions, sempre els advocats han fet un paper ridícol: a un el va tombar un ferrer; a un altre, un xocolater, i ara últimament, l'ha tombat un impressor.

O els obrers són molt savis, o els advocats són molt... burros!

Per això, tots els advocats que han sigut empleats en la Diputació ho han hagut de ser per favoritisme ja que d'altra manera, tindrien que concretar-se en ser passants, sinònim d'escrivents.

Ja ho saben els advocats joves; el que vulgui conèixer bé el Dret, que estudiï en la Revista Jurídica i allavors no farà cap més paper ridícol.

□

ES cosa sabuda per tothom, la troballa d'una ampolla de «Champagne» al «retret» del Teatre. Però no és sabut per tothom, que'ls retratats hem sigut tots els demés gironins.

També és sabut que sortint d'un famós ball, molta «gente bien» portaven les butxaques carregades de dolços... i etc.

També sabem moltes altres coses, però no les volem ensenyar perquè són tan punxagudes, que'ls punxats seriem nosaltres.

Mes, nosaltres gironins, sobem una medicina la qual vos la direm sense cobrar res.

Torneu a votar a la gent que rima amb fasols i pebrera.

DE L'ESTRANGER

Avui en el districte de La Bisbal es celebraran eleccions parcials per a cubrir la vacant del senyor Sabater.

Hi ha dos contrincants en Burch i En Quintanilla. Aquell presentat pels regionalistes; aquest, ha sigut escullit per la democràcia dels republicans del districte, doncs En Quintanilla, encarna excelentment ço que demana la democràcia malgrat el seu aire aristocràtic.

Segons tenim entés, el triomf serà del democràtic aristòcrata Sr. Quintanilla. Nosaltres hem corregut el districte de La Bisbal i ho podem dir per endavant! En Quintana guanyarà, i el triomf serà degut a L'Avi Muné, de Sant Feliu de Guixols, doncs allí tots els vots, absolutament tots, seran pel republicà, i—repetim—s'haurà d'agrair a D. Enric Bosch, director del pobre Avi Muné.

El que coneixi a l'esmentat senyor segurament quedarà parat, doncs el senyor director del setmanari de marres (que més li escauria el nom de Viejo Verde) està quelcom desacreditat en tots els sentits de la vida... però no hi fa res. Són llunes, i devegades la sort és llunàtica.

Algú em dirà: però si en Bosch és com una mena de Wan Dic de «El Norte», que ha sigut federal, reformista, ha palpat el caní per a ingressar a les files nacionalistes i ara no és res més que un vividor de rancúnies locals. No hi fa res—contestein nosaltres— aquests són els bons.

Però si el Sr. Bosch de l'Avi quan va presentar-se per a regidor, com a reformista, a Sant Feliu va guanyar un ridícol com el d'En Font a Girona, obtinguent solament 26 vots. Res—repetim—En Quintana tindrà sort d'ell.

Però replicaran encara,—si en Bosch no és capàs de fer res per amor al arte, doncs ell lo que vol són sopes!

Es igual—tornem a dir—el director de l'indecent Avi, ja s'ha espavilat. Si ataca an En Burch, és perquè aquest no ha respost a certs sablasons...

Recordis Sr. Quintana, que el seu triomf, serà degut al Sr. Burch ajudat per aquells jovenets inèdits i redactors de l'esquifit Avi, Srs. Guillermito, Papito Villosa i l'innominat apotecari Cruanyas.

Vagi tot lo dit en honor a la justícia, a veure si el Sr. Quintana quan serà diputat es recordarà dels senyors esmentats i sobre de tots, del pobre Burch a fi de que pugui tornar amb l'honor necessari a Palafrugell.

CLARÍ

LA CREU-ROJA

Farmacia: Ortopèdia: Perfumeria

F. de A. Roca

NO TING CAP SUCURSAL

Gabinet Ortopèdic
Especialitat en Braguers
i Faixes ventrals
Sevei permanent

Plaça de l'Oli Girona

Dalmáu Carles,
Pla i Cia

Editors

Girona

Sastreria SMART
de J. Fernández

Ciutadans, 18

Gran novitat

F. Solà
Optic i Joier

Rambla de la Llibertat, 26
GIRONA

VINS, OLIS I SABONS
Josep Carreras

Successor de LLUIS SERRA

VINS DE XEREÇ, USUALS DE TAULA
ESPECIALITAT EN VINS

:: RANCI I MOSCATELL ::

PER A MALALTS I CONVALESCENTS

Es reparteix a domicili

Plateria, 4 GIRONA

WERTHEIM

Les màquines per a cosir
i brodar de més renom

REPRESENTANT:

RAMÓN BOIX

Rambla Llibertat

SASTRERIA

Aifred Ferrer

Trajos per a Senyor i Senyora
a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor
en el Concurs de París de 1914

Plaça de la Constitució, 4
i Bell-lloc, 2, 1.º
GIRONA

Casa Maresma

Guants i Novitats

Girona

Confiteria **NEGRE***Convolvulus*

Refrecs :: Cafés

Licors :: Pastes

RAMBLA

FOTOGRAFIA "NOU STIL"

J. FUSELLAS

Retrats :: Reproduccions artístiques

Especialitat en ampliacions

NEGRE, COLOR I OLI

Rambla Alvarez, 2, pral.
Es retrata de les 8 matí a les 8 nit.

CLAR I NET

QUINZENARI FESTIU

Caricatures : Art : Literatura : Humor

Es ven a càrrec Franquet, a càrrec
Dalmáu i an el kiosc
de «La Prensa».